

Spor bilimleri fakültesi ve diğer fakülte öğrencilerinin karar verme stillerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*

Examination of decision making styles of sports faculty and other faculty students according to some variables

Ender Eren^{1**}, Muhammet Kusan², Gül Çavuşoğlu³, Ali Kerim Yılmaz⁴

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Doktora Öğrencisi, Milli Eğitim Bakanlığı–Beden Eğitimi Öğretmeni, ORCID: 0000-0002-1010-4810

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Doktora Öğrencisi, ORCID: 0000-0001-6813-859X

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Dr. Öğretim Üyesi, ORCID: 0000-0001-8180-3945

⁴Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Dr. Öğretim Üyesi, ORCID: 0000-0002-0046-6711

ÖZET

Bu çalışmanın amacı spor bilimleri fakültesi ve diğer fakülte öğrencilerinin karar verme stillerini bazı değişkenlere göre incelemektir. Araştırmaya 2018-2019 eğitim öğretim yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde öğrenim gören 151'i spor bilimleri fakültesi, 149'u diğer fakültele kayıtlı olan 150'si kadın ve 150'si erkek olmak üzere toplam 300 öğrenci katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; araştırmacılar tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu ve Melbourne Karar Verme Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS versiyon 22.0 yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir. İstatistiksel olarak veriler t testi, tek yönlü ANOVA, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testi ile değerlendirilmiştir. Araştırmada cinsiyet, yaş, fakülte, yaşanılan yer, baba eğitim durumu, anne eğitim durumu, aktif spor yapma durumu ve yapılan spor türü değişkenleri karar verme ölçeği alt boyutlarına göre incelemeye alınmıştır. Araştırmanın bulgularına göre erteleyici karar verme stili alt boyutunda cinsiyet ve fakülte değişkenlerinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p < 0.05$). Kaçınan karar verme stili alt boyutunda ise fakülte değişkeninde anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Özgüven, dikkatli karar verme stili ve panik karar verme stili alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$). Erkek öğrencilerde erteleyici karar verme stili alt boyut puanı kadın öğrencilere göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Ayrıca spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerde kaçınan karar verme stili alt boyutu puanı diğer fakülte öğrencilerine kıyasla anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Öğrencilerin, fakülte değişkeni düşünülerek, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin farklı faktörlerin etkisiyle erteleyici karar verme stilini tercih ettiği ve cinsiyet değişkenine göre, erkek öğrencilerin de erteleyici karar verme stilini tercih ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin karar verme sürecinde problemlere yaklaşımlarını gösterdikleri bireysel farklılıklar, geçmiş spor yaşantıları veya aldıkları sportif ve akademik eğitimin diğer bölümlerden farklı bir yapıda olmasından kaynaklı olduğu düşünülebilir.

ABSTRACT

The aim of this study is to analyze the decision making styles of the faculty of sport sciences and other faculty students according to some variables. A total of 300 students, 150 of which are women and 150 of whom are male students, 150 of whom are enrolled in the faculty of sports sciences, 149 of which are enrolled in other faculties, attended the study in the 2018-2019 academic year. As a data collection tool in the research carried out in the scanning method; Melbourne Decision Making Scale was used with the information form developed by the researchers. The data obtained were analyzed using SPSS version 22.0 software. Statistical data were evaluated by t test, one way ANOVA, Mann Whitney U and Kruskal Wallis test. In the study, gender, age, department, place of residence, father's education, mother's education, active sports and the type of sports performed were examined according to the sub-dimensions of decision-making scale. According to the findings of the research, a significant difference was found in gender and department variables in the sub-dimension of delaying decision-making style ($p < 0.05$). In the avoidant decision making style sub-dimension, a significant difference was found in the section variable ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference in self-confidence, careful decision making style and panic decision making style sub-dimensions ($p > 0.05$). Deferring decision-making style subscale score was found to be significantly higher in male students than female students ($p < 0.05$). In addition, the students who studied at the faculty of sports sciences had significantly higher scores of refractive decision making style sub-dimension compared to other faculty students ($p < 0.05$). It was concluded that students chose postponing decision-making style with the effect of different factors, considering the department variable, and male students preferred the postponing decision-making style with the gender variable. It can be thought that the individual differences that the students of the faculty of sports sciences show while approaching the problems in the decision-making process are due to the past sports experiences or the sports and academic education they received, in a different structure than other departments.

MAKALE BİLGİSİ/ARTICLE INFO

Anahtar Kelimeler: Karar Verme Stili, Spor, Fakülte

Key Words: Decision Making Style, Sport, Faculty

Gönderme Tarihi/Received Date: 03.06.2020

Kabul Tarihi/Accepted Date: 13.06.2020

Yayımlanma Tarihi/Published Online: 28.06.2020

* Bu çalışma 18-20 Mayıs 2020 Baku Avrasya Üniversitesi 6. Uluslararası Hakemli & Katılımlı Avrasya Zirvesi, Bilimsel Araştırmalar ve Güncel Gelişmeler Kongresinde e- sözel bildiri olarak sunulmuştur.

** Sorumlu yazar /Corresponding author.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Doktora Öğrencisi, Milli Eğitim Bakanlığı–Beden Eğitimi Öğretmeni, ORCID: 0000-0002-1010-4810, e-mail: endereren@hotmail.com

1. Giriş

İnsanlar, doğumdan ölüme kadar geçen süre boyunca sürekli karar vermeyi gerektiren durumlarla karşılaşılır (Çolakkadıoğlu ve Güçray, 2012). Çözülmesi gereken küçük veya büyük problemlerle yüz yüze gelirler ve seçim yapmaları gerekir (Afyon vd. 2014). Karşılaşılan durumla ilgili istenilen neticeye varabilmek için gerekli bilgilerin edinilmesi, bu bilgiler çerçevesinde mantıklı ve sistematik bir akıl yürütme ile alternatifler oluşturup bunların içinden en uygun olanının uygulanmasını gerektirmektedir (Sağır, 2006).

Karar verme süreci, karar verilmesi gereken bir durumun fark edilmesi ile başlayan ve kişinin bu olay karşısında nasıl ve ne zaman karar vereceğini belirlemesi ile son bulan bir davranıştır (Alver, 2005). Bir bireyin karar verebilecek aşamaya gelmesi uzun bir süreçtir. Kişinin sağlıklı karar vermesi için bilişsel süreçlerin işlenerek karar vermeden önce seçenekler doğru bir şekilde analiz edilerek değerlendirilmelidir. Bu yüzden karar verme, çoğunlukla bireye problem olarak dönmektedir (Avşaroğlu ve Üre, 2007). Diğer bir deyişle kişi problemin üstesinden gelmek için de neler yapacağına karar vermek mecburiyetindedir (Deniz, 2004; Eldeleklioğlu, 1994; Yeşilyaprak, 2003; Avşaroğlu ve Üre, 2007).

Bireyin bir konudaki bilgi işleme kapasitesi ve becerilerinin yanı sıra, var olan kapasiteyi en iyi şekilde kullanabilmesi ve beynin kendini en iyi şekilde yönetebilmesi başarı kazanmasında belirleyici olmaktadır (Yöney, 2007). Bir sporcunun gerçekleşen bir olay sonucu vereceği karar kendisinin ve takımının sportif başarısını iyi ya da kötü yönde etkileyecektir. Sportif başarının oluşmasında psikolojik, fizyolojik ve teknik-taktik çalışmalar kadar zihinsel faktörlerinde etkili olduğu belirtilmektedir (Uzunoglu, 2008). Sportif başarının belirlenmesinde karar verme yeteneği de büyük önem taşımaktadır. Müsabaka sırasında sporcuların nasıl düşündükleri, mevcut durumu nasıl çözümledikleri ve karar verdikleri laboratuvar ortamında incelenebilecek kadar önemli bir araştırma konusudur (Bar-Eli ve Raab, 2006).

Spor bilimleri fakültelerindeki öğrenciler yarışma ve müsabakalardan dolayı ani karar verme durumuna alışkın oldukları için günlük yaşantılarında da karar verme süreçleri diğer fakülte öğrencilerinden farklıdır denilebilir (Leveaux, 2010). İnsanların karar verme stilleri üzerinde spora katılım düzeyi de etkilidir. Beraberinde ne kadar yıl spor yaptıklarının da karar verme stilleri üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir. (Certel vd., 2013). Ayrıca sporcuların genellikle dikkatli karar verme stilini tercih ettikleri de belirlenmiştir (Kelecek vd., 2012). Diğer fakülte öğrencileri yarışma ve müsabaka gibi ani karar verme olgularını çok fazla yaşamadıkları için karar verme sürecini biraz daha uzatarak ve zamana yayarak uygulamaya soktukları düşünülebilir.

Sporunda karar vermenin zaman baskısı altındayken bile dinamik ve doğaçlama olarak doğru ve hızlı bir şekilde yapılması gerektiğinden, insan üzerinde olumlu katkıları olacağı düşünülmektedir (Johnson, 2006). Bu sebeple spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile diğer fakülte öğrencilerinin karar verme stilleri arasında fark olduğu düşünülmektedir. Literatüre baktığımızda spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile

diğer fakülte öğrencilerinin karşılaştırıldığı bir araştırmaya rastlanmamaktadır. Bu yönüyle bu araştırma, sonucu itibarıyla alana katkı sağlayabilir.

2. Materyal ve Metot

2.1. Araştırmanın Modeli

Yapılan bu araştırmada tarama modeli kullanılmış olup, likert tipi ölçeklerden yararlanılmıştır (Karadağ, 2010). Yapılan araştırmada katılımcıların sporun karar verme üzerindeki etkisi tarama modelindeki değişkenlerle istatistiksel olarak araştırılmıştır.

2.2. Araştırma Grubu

Araştırma grubu; spor bilimleri fakültesi ve diğer fakülte öğrencilerinden toplamda 300 öğrenciden oluşmaktadır. Çalışma grubunda spor bilimleri fakültesinden 151 öğrenci, diğer fakültelerden 149 öğrenciye tarama modeli uygulanmıştır.

Tablo 1. Tanımlayıcı veriler

	n	%
Cinsiyet		
Kadın	150	50,0%
Erkek	150	50,0%
Toplam	300	
Yaş		
18-22	165	55,0%
23-27	116	38,7%
28 ve üzeri	19	6,3%
Toplam	300	
Fakülte		
Spor bilimleri fakültesi	151	50,3%
Diğer fakülteler	149	49,7%
Toplam	300	
Yaşadığınız Yer		
Büyükşehir	113	37,7%
Şehir	123	41,0%
İlçe	64	21,3%
Toplam	300	
Baba eğitim durumu		
İlkokul	72	24,0%
Ortaokul	66	22,0%
Lise	95	31,7%
Üniversite	67	22,3%
Toplam	300	
Anne eğitim durumu		
İlkokul	121	40,3%
Ortaokul	79	26,3%
Lise	69	23,0%
Üniversite	31	10,4%
Toplam	300	
Aktif spor yapma durumu		
Evet	161	53,7%
Hayır	139	46,3%
Toplam	300	
Yapıyorsa türü		
Bireysel spor	107	66,0%
Takım sporu	55	34,0%
Toplam	162	

2.3. Veri Toplama Yöntemi

Hazırlanan ölçekler 3 likertli anket şeklinde 8 kişisel soru ve 28 karar verme ölçeği şeklinde hazırlanmıştır. Hazırlanan ölçekler spor bilimleri fakültesi ve diğer fakülte öğrencilerine dağıtılarak bireysel şekilde cevaplandırılması istenmiştir.

2.4. Veri Toplama Aracı

2.4.1. Kişisel Bilgi Formu

Samsun ilinde bulunan Ondokuz Mayıs Üniversitesi öğrencilerinden spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin ve diğer fakülte öğrencilerinin kişisel bilgileri (cinsiyet, yaş, fakülte, yaşadığı yer, baba ve anne eğitim durumu, aktif spor yapma durumu ve yapıyorsa türü) hakkında bilgi toplamak amacıyla bağımsız değişkenlerle 8 sorulu bilgi formu hazırlanmıştır.

2.4.2. Melbourne Karar Verme Ölçeği (MKVÖ)

Aslı Mann vd. (1998), tarafından geliştirilmiş olan Melbourne Karar Verme Ölçeği, (Melbourne Decision Making Questionary) Deniz (2004), tarafından Türkçe'ye uyarlanarak geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Melbourne Karar Verme Ölçeği iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm karar vermede özsaygıyı (kendine güven) belirlemeyi amaçlamaktadır. 6 maddeden oluşmakta ve 3 maddesi düz, 3 maddesi ters yönde puanlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 12'dir. Yüksek puan karar vermede özsaygının da yüksek olduğunun göstergesidir. İkinci bölüm 22 maddeden oluşmakta ve karar verme stillerini ölçmektedir. Dört alt faktörü bulunmaktadır (Deniz, 2004). Bunlar; dikkatli karar verme stili, kaçınan karar verme stili, erteleyici karar verme stili ve panik karar verme stildir (Temel, 2015).

2.5. Verilerin Toplanması

Samsun ilinde bulunan Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ve diğer fakülte öğrencilerine 3 likertli anket yapılmıştır. Yapılan anketlerin 151 tanesi spor bilimleri fakültesi öğrencilerine, 149 tanesi diğer fakülte öğrencilerine yapılmıştır. Toplamda 300 anket yapılmıştır. 150 kadın öğrenciye ve 150 erkek öğrenciye yapılmıştır. Yapılan anketlerden yanlış cevaplandırılmış, boş bırakılmış anketler çıkarılmıştır.

Tablo 3. Tüm değişkenler için istatistiksel test sonuçları

	Özgüven	Dikkatli Karar Verme stili	Kaçınan Karar Verme stili	Erteleyici Karar Verme stili	Panik Karar Verme stili
Cinsiyet	0,362	0,712	0,090	0,021*	0,473
Yaş	0,292	0,204	0,518	0,391	0,120
Fakülte	0,838	0,070	0,000*	0,002*	0,171
Yaşadığınız Yer	0,168	0,171	0,426	0,203	0,178
Baba eğitim durumu	0,070	0,659	0,643	0,527	0,731
Anne eğitim durumu	0,414	0,108	0,573	0,589	0,692
Aktif spor yapma durumu	0,364	0,883	0,235	0,239	0,138
Yapıyorsa türü	0,110	0,763	0,195	0,069	0,174

* 0,05

2.6. Verilerin Analizi

İstatistiksel analizler SPSS versiyon 22.0 yazılımı kullanılarak yapılmıştır. Değişkenlerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov/Shapiro-Wilk testleri ile incelenmiştir. Tanımlayıcı analizler normal dağılan değişkenler için ortalama, standart sapma ve medyan kullanılarak verilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterdiği durumlarda 2'li gruplar bağımsız t testi ile, 2'den fazla gruplar ise tek yönlü ANOVA testi ile değerlendirilmiştir. Verilerin normal dağılım göstermediği durumlarda 2'li gruplar Mann Whitney U testi ile, 2'den fazla gruplar ise Kruskal Wallis testi ile değerlendirilmiştir. p değerinin 0.05'in altında olduğu durumlar istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar şeklinde değerlendirilmiştir.

3. Bulgular

Tablo 2'de araştırmanın alt boyutlarının geçerlilik güvenilirliklerine bakıldığında tüm alt boyutlarda Cronbach Alpha değeri 0,65'ten büyük olduğundan araştırma sonuçları güvenilirirdir.

Tablo 2. Karar verme ölçeği güvenilirlik skorları

Alt boyutlar	Güvenilirlik skorları (Cronbach Alpha)
Özgüven	0,731
Dikkatli Karar Verme stili	0,736
Kaçınan Karar Verme stili	0,684
Erteleyici Karar Verme stili	0,659
Panik Karar Verme stili	0,676

Tablo 3'e bakıldığında, erteleyici karar verme stilinde cinsiyet değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı fark görülmüştür ($p=0,021$ $p<0,05$). Kaçınan karar verme stilinde fakülte değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı fark görülmüştür ($p=0,000$ $p<0,05$). Erteleyici karar verme stilinde fakülte değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı fark görülmüştür ($p=0,002$ $p<0,05$).

Kaçınan karar verme stilinde fakülte değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı fark görülmüştür ($p=0,000$ $p<0,05$).

Erteleyici karar verme stilinde cinsiyet değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı fark görülmüştür ($p=0,021$ $p>0,05$).

Tablo 4. Fakülte değişkenine göre kaçınan karar verme stiline ilişkin sonuçlar

		Kaçınan Karar Verme Stili				
		n	Ortalama	Medyan	SS	p
Fakülte	Spor bilimleri fakültesi	151	10,30	10,00	2,70	0,000*
	Diğer fakülteler	149	9,19	8,00	2,81	

* 0,05

Tablo 5. Cinsiyet ve fakülte değişkenine göre erteleyici karar verme stiline ilişkin sonuçlar

		Erteleyici Karar Verme Stili				
		n	Ortalama	Medyan	SS	p
Cinsiyet	Kadın	150	8,51	8,00	2,62	0,021*
	Erkek	150	9,11	9,00	2,41	
Fakülte	Spor bilimleri fakültesi	151	9,19	9,00	2,26	0,002*
	Diğer fakülteler	149	8,44	8,00	2,74	

* 0,05

Tablo 6. Alt boyutlar arası korelasyon

	Özgüven	Dikkatli Karar Verme stili	Kaçınan Karar Verme stili	Erteleyici Karar Verme stili	Panik Karar Verme stili
Özgüven	1,000				
Dikkatli Karar Verme stili	,272	1,000			
Kaçınan Karar Verme stili	-,513	-,280	1,000		
Erteleyici Karar Verme stili	-,446	-,129	,565	1,000	
Panik Karar Verme stili	-,552	-,104	,533	,625	1,000

Erteleyici karar verme stilinde fakülte değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı fark görülmüştür ($p=0,002$ $p<0,05$).

Alt boyutlar arası korelasyonlar incelendiğinde kaçınan karar verme, erteleyici karar verme ve panik karar verme stili ile özgüven arasında negatif yönde anlamlı ilişki saptanırken, erteleyici karar verme ve panik karar verme stili ile kaçınan karar verme stili arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Ayrıca panik karar verme stili ile de erteleyici karar verme stili arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0,05$)

4. Tartışma ve Sonuç

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi ve diğer fakültelerde 2017-2018 eğitim öğretim yılında öğrenimine devam eden öğrencilerin sporun karar verme stilleri üzerindeki etkileri araştırılıp cinsiyet, yaş, fakülte, yaşadığı yer, baba eğitim durumu, anne eğitim durumu, aktif spor yapma ve aktif yaptığı spor türü değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla yapılan çalışma sonucunda; özgüven puanı ortalama değeri 0.364, dikkatli karar verme stil puanı ortalama değeri 0.883 puan, kaçınan karar verme stil puanı ortalama değeri 0.235, erteleyici karar verme stil puanı ortalama değeri 0.239, panik karar verme stil puanı ortalama değeri 0.138 olarak bulunmuştur. Aktif spor yapanlarda dikkatli karar verme stil puanının yüksek, özgüven, kaçınan karar verme, erteleyici karar verme stil puanlarının orta ve panik karar verme stil puanının ise düşük olduğu görülmüştür.

Araştırmada ulaşılan bu sonuçları konu hakkındaki farklı araştırma bulguları ile karşılaştırdığımızda aktif spor yapanların genel olarak karar vermede öz saygı puan ortalamalarının yüksek olduğu ve öğrencilerin karar verme stilleri alt boyutlarından dikkatli karar verme stilini yüksek seviyede tercih ettikleri belirlenmiştir (Çetin, 2009; Kiloğlu, 2017). Buna göre dikkatli karar verme ve erteleyici karar verme düzeyleriyle paralellik gösterirken diğer düzeylerde paralellik göstermemektedir. Aktif spor yapma durumu değişkenine göre özgüven, dikkatli karar verme stili, kaçınan karar verme stili, erteleyici karar verme stili ve panik karar verme stili alt boyutlarında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.

Cinsiyet değişkeninde erteleyici karar verme stilinde anlamlı bir farklılık görülmüştür. Buna karşın özgüven, dikkatli karar verme stili, kaçınan karar verme stili ve panik karar verme stillerinde anlamlı bir fark görülmemiştir. Kadınlarda erteleyici karar verme stili puanı ortalaması 8.51 iken erkeklerde erteleyici karar verme stili puanı ortalaması 9.11 olarak görülmüştür. Bu sonuçlar erkeklerin kadınlardan daha fazla erteleyici karar verme stilini tercih ettiklerini göstermiştir. Literatür incelendiğinde kadın ve erkekler arasında karar verme stilleri açısından fark olmadığını bulan birçok araştırma mevcuttur (Alqarni, 2003; Avşaroğlu, 2007; Hansson ve Andersen, 2007; Çetin, 2009; Tekin vd., 2009; Can, 2009; Tekin ve Ehtiyar, 2010; Altay, 2011; Gacar, 2011; Dinçer, 2013; Certel vd., 2013; Çetinkaya, 2013; Kelecek vd., 2014; Kırgil, 2015; Eraslan, 2015; Bayrak, 2015; Ulaş vd., 2015; Akpınar vd., 2015; Kurt, 2016; Memiş, 2016). Bu bakımdan araştırmamızın sonuçları literatürle paralellik göstermektedir. Araştırmamıza

yine paralel olarak erkeklerde erteleyici karar verme stilini daha yüksek bulan (Kıloğlu, 2017) araştırmalar olduğu gibi erkeklerde kaçınan karar verme stilini yüksek bulan (Keskin ve Yıldırım, 2008; Kıloğlu, 2017), panik karar verme stilini yüksek bulan (Kıloğlu, 2017) ve dikkatli karar verme stilini yüksek bulan (Çetin vd., 2011; Deryahanoğlu, 2014) araştırmalar da mevcuttur. Ayrıca kadınlarda kaçınan karar verme stilini yüksek bulan (Titrek vd., 2013), panik karar verme stilini yüksek bulan (Can, 2009) ve dikkatli karar verme stilini yüksek bulan (Kıloğlu, 2017) araştırmalar yapılmıştır. Cinsiyetler arasında farklı karar verme stillerinin yüksek çıkmasının nedeni olarak araştırma gruplarının ve yaş gruplarının farklı olması gösterilebilir.

Yaş değişkeninde özgüven, dikkatli karar verme stili, kaçınan karar verme stili, erteleyici karar verme stili ve panik karar verme stillerinde anlamlı bir fark görülmemiştir. Buna karşın en fazla kaçınan karar verme stili tercih edilirken en az panik karar verme stili tercih edilmiştir. Literatürde benzer yaş grupları üzerine yapılan araştırmalar incelendiğinde 18 yaş altı ve 18-25 yaş aralığındaki katılımcıların büyük çoğunluğunun kaçınan karar verme stilini tercih ettiği görülmektedir (Uzunoglu, 2008; Kıloğlu, 2017). Araştırmamızdaki katılımcıların da çoğunluğunun (%55) 18-22 yaş grubunda olması bu sonuçları destekler niteliktedir. Yaş seviyesi daha yüksek olan gruplarda yapılan çalışmalarda bizim çalışmamızda olduğu gibi anlamlı farka rastlanmamıştır (Alqarni, 2003; Tekin ve Ehtiyar, 2010; Altay, 2011; Kırgil, 2015; Bayrak, 2015; Akpınar vd., 2015). Buna göre, yaşla beraber karar verme yeteneğinde bir artış olduğu (Gacar, 2011) ve daha tecrübesiz olan genç nüfusun daha çok kaçınan karar stilini tercih ettiği söylenebilir.

Fakülte değişkeni açısından spor bilimleri fakültesi ve diğer fakültelerin karar verme stillerinin alt boyutlarından özgüven, dikkatli karar verme stili ve panik karar verme stilinde anlamlı düzeyde bir farklılık saptanmamıştır. Ancak kaçınan karar verme stilinde ve erteleyici karar verme stilinde anlamlı farklılıklar görülmüştür. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin kaçınan karar verme stili puanı ortalaması 10.30 iken diğer fakülte öğrencilerinin kaçınan karar verme stili puanı ortalaması 9.19 olduğu görülmüştür. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin erteleyici karar verme stili puanı ortalaması 9.19 iken diğer fakülte öğrencilerinin erteleyici karar verme stili puanı ortalaması 8.44 olduğu görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin karar verme düzeylerinin incelendiği bir çalışmada beden eğitimi ve spor yüksek okuluna devam eden öğrencilerin kamu yönetimi, işletme ve iktisat bölümlerine devam eden öğrencilere göre kaçınan, erteleyici ve panik karar verme stil puanları daha yüksek çıkmıştır (Taşgıt, 2012). Üniversite öğrencileri üzerinde yapılan başka çalışmalarda ise fakülte değişkeninin anlamlı fark yaratmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Eraslan, 2015; Memiş, 2016). Kimi sporcularda dikkatli karar verme stili tercihi yüksek olabileceği gibi kimi sporcularda da karar verme sorumluluğunu antrenörüne, teknik direktörüne, öğretmene veya takım sporlarında takım arkadaşlarına verme alışkanlığından kaynaklı, kaçınan ve erteleyici karar verme stilleri tercih sebebi olabilmektedir. Sporun bu etkisinden ötürü araştırmamızın sonucu literatürle paralellik göstermektedir.

Yaşadığı yer değişkenine göre özgüven, dikkatli karar verme stili, kaçınan karar verme stili, erteleyici karar verme

stili ve panik karar verme stilinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu konuda yapılan araştırma sonuçlarına baktığımızda yaşanan yer değişkeninin anlamlı bir fark yaratmadığı ve araştırmamızdaki bulgularla paralel sonuçlara ulaşıldığı tespit edilmiştir (Avşaroğlu, 2007; Çetin, 2009; Türkçapar, 2009).

Baba eğitim durumu değişkenine göre özgüven, dikkatli karar verme stili, kaçınan karar verme stili, erteleyici karar verme stili ve panik karar verme stili alt boyutlarında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Araştırmamızdaki bu bulgular da alanyazınla paralellik göstermektedir (Güçray, 1998; Yiğit, 2005; Akpınar vd., 2015; Ulaş vd., 2015; Kıloğlu, 2017).

Anne eğitim durumu değişkenine göre özgüven, dikkatli karar verme stili, kaçınan karar verme stili, erteleyici karar verme stili ve panik karar verme stili alt boyutlarında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Literatürde benzer yaş grupları üzerinde yapılan çalışmalara baktığımızda anne eğitim durumu değişkeninin karar verme stilleri üzerinde anlamlı farklılığa sebep olmadığı görülmektedir (Tiryaki, 1997; Taşgıt, 2012; Çiftçi, 2014; Çorapçı, 2014; Ulaş vd., 2015; Akpınar vd., 2015; Kıloğlu, 2017). Orta öğretimde eğitim gören daha küçük yaş grupları üzerinde yapılan çalışmalarda ise anne eğitim durumu değişkeninin anlamlı fark yarattığı tespit edilmiştir (Güçray, 1998; Kurt, 2016). Bu sonuçlara göre anne eğitim düzeyinin ergenlik döneminde kişinin aileye duyduğu ihtiyacın daha fazla olduğu, yaş ilerledikçe karar vermede bu değişkenlerden etkilenilmediği düşünülmektedir.

Aktif spor yapma durumu ve yapıyorsa türü değişkenleri beraber incelendiğinde dikkatli karar verme stili alt boyutunun diğer alt boyutlara göre daha yüksek değerler aldığı tespit edilmiştir. Diğer alt boyutlar arasından erteleyici karar verme stili ve panik karar verme stili alt boyutlarının daha düşük değerler aldığı tespit edilmiştir. Literatüre baktığımızda benzer yaş grubunda, üniversitelerin spor bilimleri fakültelerinde okuyan veya aktif olarak sporla uğraşan katılımcıların olduğu araştırmalarda, bizim bulgularımızdaki gibi dikkatli karar verme stilini yüksek bulan araştırmacılar (Kelecek, 2014; Kıloğlu, 2017) olduğu gibi, anlamlı fark bulamayan (Eraslan, 2015) ve erteleyici karar verme stilini yüksek bulan (Taşgıt, 2012) araştırmacılar da mevcuttur. Aktif olarak spor yapmış veya halen bir şekilde sporun içinde var olan beden eğitimi öğretmenleri ve spor yöneticileri meslek gruplarına yönelik yapılan araştırmalarda ise bizim çalışmamızdaki gibi dikkatli karar verme stili yüksek bulunmuştur (Vural, 2013; Dinçer, 2013; Kırgil, 2015; Temel, 2015; Demircan, 2018). Bu bulgulara göre araştırmamız Taşgıt'ın (2012) bulguları haricinde literatürle paralellik göstermektedir. Taşgıt'ın (2012) araştırmamızdaki kadın katılımcı oranının %63 olmasından ve kadın sporcuların karar verme süreçlerinde antrenörüne daha bağımlı olabileceği ve farklılığın da bundan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Sonuç olarak yukarıdaki bilgiler ışığında geçmiş sportif yaşantıların, aktif olarak spor yapma durumunun ve belli bir süre alınan spor eğitiminin, bireylerin karar verme süreçlerini etkilediğini söyleyebiliriz. Spor yaşantıları, doğası gereği sürekli ve hızlı şekilde karar vermeyi gerektirdiği için sık sık karar verme süreçlerini de antrene etmeye olanak sağlar. Bu da insana

bazen günlük yaşamda alınması gereken kararlarda, birçok alternatif arasından en doğrusunu en hızlı bir biçimde seçmesini sağlayabilir. Bazen de düşünme ve değerlendirme sürecini uzatıp daha hayati kararların en doğru şekilde alınmasını sağlayabilir. Bu araştırma da sporun bilişsel süreçlere verdiği olumlu katkıları göstermesi açısından önemli olabilir.

5. Kaynaklar

- Adair, J. (2000). *Karar Verme ve Problem Çözme*. (Çev: Kalaycı, N. Edit: Atay, M.T). Ankara: Gazi Kitabevi.
- Afyon, Y.A., Dalli, M., Metin, S.C., Bingöl, E. (2003). Investigation of Decision Making and Problem Solving Abilities of Amateur Sportsmen During the Competition. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(2), 251-257.
- Akpınar, Ö., Temel, V., Birol, S.Ş., Akpınar, S., Nas, K. (2015). Üniversitede Okuyan Hokey Sporcularının Karar Verme Stilllerinin Belirlenmesi. *Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 9, 92-99.
- Alqarni, A. (2003). The Managerial Decision Styles Of Florida's State University Libraries' Managers. A dissertation Submitted to the School of Information Studies in partial fulfillment of the requirement for the degree of Doctor of Philosophy. *The Florida State University*, Florida.
- Altay, Ü. (2011). *Yöneticilerin Duygusal Zeka Düzeylerinin Karar Verme Stilllerine Etkisi ve Bir Araştırma*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, s. 63-64-129-133.
- Alver, B. (2005). Psikolojik Danışma ve Rehberlik Eğitimi Alan Öğrencilerin Empatik Beceri Ve Karar Verme Stratejilerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Muğla Üniversitesi SBE Dergisi*, 14.
- Avşaroğlu S., Üre Ö. (2007). Üniversite Öğrencilerinin Karar Vermede Özsaygı, Karar Verme Ve Stresle Başa çıkma Stilllerinin Benlik Saygısı Ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 18:85-100.
- Bacanlı, F. (2000). Kararsızlık Ölçeğinin Geliştirilmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*. 2: 7-16.
- Bağırkan, S. (1983). *Karar Verme*. 1.Basım. İstanbul: Der Yayınları.
- Bakırcıoğlu, R. (2000). *İlköğretim, Ortaöğretim ve Yükseköğretimde Rehberlik ve Psikolojik Danışma*. 5.Basım. Ankara: Anı Yayıncılık. s.223-248.
- Bar-Eli M., Raab, M. (2006). Judgement and Decision Making in Sport and Exercise: Rediscovery and New Visions. *Psychology of Sport and Exercise*. 7: 519-524.
- Bayrak, S., (2015). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Karar Verme Düzeylerinin İncelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*. 3(17), 429-438.
- Bursalıoğlu, Z. (2005). *Eğitim Yönetiminde Teori ve Uygulama*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Can, Ö. (2009). *Üniversite Öğrencilerinin Akılcı Olmayan İnançları ve Karar Verme Stilllerinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya, s. 44-4546-62.
- Certel, Z., Bahadır, Z., Sönmez, G.T. (2013a). Investigation Of Empathy And Self Esteem in Decision Making And Decision Making Styles Among Those Who Played Team Sports. *Nigde University Journal of Physical Education And Sport Sciences*. 7(1), 16-27.
- Çetin, M.Ç. *Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Karar Verme Stilleri Sosyal Beceri Düzeyleri ve Stresle Başa Çıkma Biçimlerinin Bazı Değişkenler Açısından Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*. (Doktora Tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi; 2009.
- Çetin, Ç., Taşgın, Ö., Arslan, F. (2011). The Relationship Between Reaction Time and Decision-Making in Elite Kickboxing Athletes. *World Applied Sciences Journal*, 12(10), 1826-1831.
- Çetinkaya, E. (2013). *Atış Branşlarında Yarışmalara Katılan Üst Seviye Atış Sporcularının Karar Verme Becerilerinin Performansa Olan Etkisinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Çolakkadıoğlu, O., Güçray, S.S. (2012). Ergenlerde Karar Verme Ölçeğinin Ortaöğretim Öğrencileri için Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. Sayı: 19, 387-403.
- Çorapçı, A. (2015). *Sınıf Öğretmenlerinin Karar Verme Stilleri ve İş Doyum Düzeylerinin Tespiti*. (Yüksek Lisans Tezi). Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karaman, s. 3-10.
- Daft, R.L. (1994). *Managerial Decision Making Management*. 3. Edition. Orlando: The Dryden Press.
- Demircan, Y. (2018). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Problem Çözme Becerileri, Karar Verme Stilleri ve Örgütsel Bağlılık Düzeyleri*. (Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Trabzon.
- Deniz, M.E. (2002). *Üniversite Öğrencilerinin Karar Verme Stratejileri ve Sosyal Beceri Düzeylerinin TA-Baskın Ben Durumları ve Bazı Özlük Niteliklerine Göre Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*. (Doktora Tezi). Konya: Selçuk Üniversitesi.
- Deniz, M.E. (2004). Investigation of the Relation Between Decision Making SelfEsteem, Decision Making Style And Problem Solving Skills of University Students. *Eurasian Journal of Educational Research*. Vol: 15. 23-35.
- Deryahanoğlu, G., Sarı, İ., Soyer, F. (2016). An Investigation On The Relationship Between Decision Making, Assertiveness Level And Professional Adequacy Of Kick Box Referees. *International Journal Of Sport Culture And Science*, 4 (4), 461-473.
- Dinçer, N. (2013). *Spor Yöneticilerinin Karar Verme Stilleri ile Problem Çözme Becerileri Üzerine Bir Araştırma*. (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara, s. 25-34.
- Egesoy, H., Eniseler, N., Çamlıyer, H., Çamlıyer, H. (1999). Elit ve Elit Olmayan Futbol Oyuncularının Karar Verme Performanslarının Karar Verme Hızı ve Verilen Kararın Doğruluğu Açısından Karşılaştırılması. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 2(3); 24.
- Eldeklioğlu, J. (2016). Karar stratejileri ile ana-baba tutumları arasındaki ilişki. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(11).
- Eraslan, M. (2015). Üniversite Spor Bölümü Öğrencilerinin Atılganlık ve Karar Verme Stilllerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 214-223
- Ersever, Ö.H. (1996). *Karar Verme Becerileri Kazandırma Programının ve Etkileşim Grubu Deneyiminin Üniversite Öğrencilerinin Karar Verme Stilleri Üzerindeki Etkileri*. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, (Doktora Tezi). 1.
- Gacar, A. (2011). *Türkiye'deki Beden Eğitimi ve Spor Öğretim Elemanlarının Karar Verme ve Atılganlık Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. (Doktora Tezi). Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ, s. 9-13-18-19.
- Güçray, S.S. (1998). Aile ve Arkadaşlardan Alınan Sosyal Destek, Bireyler Arası İlişkilerde Yeterlik ve Karar Verme İlişkileri. *Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(9), 98-104.
- Hansson, P.H., Andersen, J.A. (2007). The Swedish Principal: Leadership Style, Decision-Making Style, and Motivation Profile. *International Electronic Journal Leadership in Learning*, Vol:11, Article 8.

- Harris, R. (1998). *Introduction to Decision Making*. Vanguard University of Southern Colifornia. pp.65-67.
- Johnson, J.G. (2006). Cognitive Modeling of Decision Making in Sports. *Psychology of Sport and Exercise*. 7: 631-652.
- Karadağ, E. (2010). Eğitim Bilimleri Doktora Tezlerinde Kullanılan Araştırma Modelleri: Nitelik Düzeyleriyle Analitik Hata Tipleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*. 16(1,49-71).
- Keleş, S., Altıntaş, A., Aşçı, F.H. (2014). Sporcuların Karar Verme Stillerinin Belirlenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(1), 21-27.
- Keskin, G., Yıldırım, G.Ö. (2008). Yapısalci Yaklaşım Normlarında Üniversite Öğrencilerinin Problem Çözme, Otonomi, Çoklu Zekâ Durumlarının Değerlendirilmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı:16, 67-88.
- Kıloğlu, M. (2017). *Türkiye Olimpiye Hazırlık Merkezlerine (TOHM) Devam Eden Sporcuların Karar Verme Stillerinin Belirlenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Kırgıl, F. (2015). *Beden Eğitimi Öğretmenleri ile Diğer Branş Öğretmenlerinin Karar Verme ve Atılganlık Düzeylerinin Bazı Değişkenlikler Açısından İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ, s. 15-16-75.
- Koçel, T. (2001). *İşletme Yöneticiliği*. İstanbul: Beta Basım. s.5-24.
- Kural, B., Karaküçük, S., & Çolakoğlu, T., (2014). *The Relationship Between Self Esteem In Decision-Making And Decision Making Styles Of The Climbers' Ages And Coping With Stress*. 13th International Sports Sciences Congress, Konya, Kasım 2014 (Pp.38). Konya, Turkey.
- Kurt, E (2016). *Orta Öğretim Öğrencilerinin Karar Verme Stratejilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon, s. 16-18
- Leveaux, R. (2010). Facilitating Referee's Decision Making in Sport Via The Application of Technology. *Communications of the IBIMA*, 1-8
- Marco, C.D., Hartung, P.J., Nevman, P.P. (2003). Validity of the Decisional Process Inventory. *Journal of Vocational Behavior*. 6: 1-19.
- Memiş, K. E., Bozkurt, R., Cevizci, E., Avunç, F., Öğretmen, B. (2016) Üniversite Öğrencilerinin Karar Verme Stratejisi ve Fen Okuryazarlık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Cumhuriyet International Journal of Education*. Vol 5 (4), 16 – 30.
- Payne, W.J., Bettman, R.J., Johnson, J.E. (1993). *The Adaptive Decision Maker*. 2th Edition. Cambridge: Cambridge University Press.
- Phillips, S.D., Paziienza, N.J., Ferrin, H.H. (1984). Decision-Making Styles and Problem-Solving Appraisal. *Journal of Counseling Psychology*. 31: 497-502.
- Sağır, C. (2006). *Karar Verme Sürecini Etkileyen Faktörler Ve Karar Verme Sürecinde Etiğin Önemi: Uygulamalı Bir Araştırma*. (Yüksek Lisans Tezi). Edirne Trakya Üniversitesi Soysal Bilimler Enstitüsü.
- Sarmay-Schuller, I. (2010). Decision Making Under Time Pressure in Regard to Preferred Cognitive Style (Analytical-Intuitive) and Study Orientation. *Studia Psychologica*, 52(4), 285.
- Seiler, R. (1997). *Decision Making in Sport*. *International Symposium of the Turkish Association of Sport Psychology*. Mersin; 10-12 October.
- Shiloh, S., Koren, S., Zakay, D. (2001). Individual Differences in compensatory decision making style hit2 and need for closure as correlates of subjective decision complexity and difficulty. *Personality and Individual Differences*. 30: 699-710.
- Taşgıt, M.S. (2012). *Üniversite Öğrencilerinin Benlik Saygısı ve Karar Verme Düzeylerinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Karaman.
- Tekin, M., Özmutlu, İ., Erhan, S.E. (2009). Özel Yetenek Sınavlarına Katılan Öğrencilerin Karar Verme ve Düşünme Stillerinin İncelenmesi. *Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 11(3).
- Tekin, Ö.A., Ehtiyar, V.R. (2010). Yönetimde Karar Verme: Batı Antalya Bölgesindeki Beş Yıldızlı Otellerde Çalışan Farklı Departman Yöneticilerinin Karar Verme Stilleri Üzerine Bir Araştırma. *Journal of Yasar University*, 5(20).
- Temel, V., Ayan, V. (2015). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Problem Çözme Becerileri. *Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 17(29), 70. Thunholm, P. (2004). Decision making style: Habit, style or both? *Personality and Individual Differences*. 36: 931-944.
- Tiryaki, M.G. (1997). *Üniversite Öğrencilerinin Karar Verme Davranışlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Titrek, O., Konak, H., Titrek, A. (2013). *Öğretmen Adaylarının Özbilinç Düzeyi ile Özsaygı ve Karar Verme Stilleri Arasındaki İlişki*. VI. Ulusal Lisansüstü Eğitim Sempozyumu, Bildiriler Kitabı II, 76-84.
- Türkçapar, Ü. (2009). Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Farklı Değişkenler Açısından Problem Çözme Becerileri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*. Cilt 10, Sayı 1, 129-139.
- Ulaş, A.H., Epçaçan, C., Epçaçan, C., Koçak, B. (2015). Öğretmen Adaylarının Karar Vermede Özsaygı Düzeyi ve Karar Verme Stillerinin İncelenmesi. *Turkish Studies*, 10(3), 1031-1052.
- Uludağ, O., Çiftçi, R. (2014). Endüstri Meslek Lisesi Öğrencilerinin Benlik Saygılarının Karar Verme Stillerine Etkisi. *International Journal of Business Applications*. 1(1), 62-75.
- Uzunoglu, Ö.F. Şahin, M., Fişekçioğlu İ.B. (2009). Türk Futbol Hakemlerinin Karar Verme Stillerinin Klasmanlarına Ve Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 11 (1), 32-36.
- Vural, M., Çağlayan H.S. (2014). The study of sport manager's decision making styles who are working in Center and Rural Organizations of General Directorate of Sport. *Turkish Journal of Sport and Exercise*. 16 (1): 95-103.
- Yeşilyaprak, B. (2003). *Eğitimde Rehberlik Hizmetleri Gelişimsel Yaklaşım*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Yiğit, A. (2005). *Lise Öğrencilerinin Karar Verme Davranışlarının Bazı Değişkenlere Göre Yordanması*. (Yüksek Lisans Tezi). Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Yöney, P.D.H. (2007). *Profesyonel Zeka*, İstanbul.